

Dorpskerk

zondag 30 augustus 2026

Voorganger: Ds. Wouter Klouwen
Organist: Jan-Arjen Mondria

Welkom

Aansteken van de kaarsen

Psalm 84: 1 en 3

1 Hoe lief - lijk, hoe goed is mij, Heer,
het huis waar Gij uw naam en eer
hebt la - ten wo - nen bij de men - sen.
Hoe brand ik van ver - lan - gen om
te ko - men in uw hei - lig - dom.
Wat zou mijn hart nog lie - ver wen - sen
dan dat het jui - chend U ont - moet
die le - ven zijt en le - ven doet.

84:3 Welzalig die uit uw kracht leeft,
die naar uw tempel zich begeeft,
zijn hart wijst hem de rechte wegen.
Zij trekken op van overal
en, gaat het door het dorre dal,

dan valt op hen een milde regen.
Ja, in het hart van de woestijn
ontspringt een heldere fontein.

Votum en Groet

voorganger: Onze hulp is in de naam van de Heer
allen: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT
voorganger: die trouw houdt tot in eeuwigheid
allen: EN NIET LAAT VAREN HET WERK VAN ZIJN
HANDEN.
voorganger: Genade zij u en vrede van God de Vader en van
Christus Jezus onze Heer,
allen: AMEN.

Psalm 84: 6

84:6 Want God onze Heer die ons mild
bestraalt als zon, beschermt als schild,
zal in genade ons verhogen.
Zijn hand onthoudt het goede niet
aan wie oprecht Hem hulde biedt
en eerlijk wandelt voor zijn ogen.
Heer, die het al in handen houdt,
welzalig die op U vertrouwt.

Gebed

Lied 713: 1, 2 en 5

1 Wij moe-ten Go-de zin-gen

hal-le - lu - ja,

om al-le goe-de din-gen

hal-le - lu - ja,

al zijn wij vreem-de - lin - gen

in schan-de en in scha,,

Gij zendt uw ze - ge - nin - gen

hal-le - lu - ja.

713:2 Hij schenkt de levensadem,
Hij geeft de levensgeest,
in schande en in schade
is Hij nabij geweest,
aan alwie Hem aanbaden,
aan ieder die Hem vreest,
komt Hij, de Heer, te stade,
de minsten allermeest.

713:5 Wij moeten Gode zingen
halleluja,
de Heer van alle dingen
die leeft in gloria,
met alle stervelingen,
niets komt zijn eer te na,
wij moeten Gode zingen
halleluja.

Gebed voor de opening van de Schrift

Schriftlezing: 1 Samuël 1

In Rama in de streek Suf, in het bergland van Efraïm, woonde een man die Elkana heette. Hij was een zoon van Jerocham, die een zoon was van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Suf, en behoorde tot de stam Efraïm. Hij had twee vrouwen: de ene heette Hanna en de andere Peninna. Peninna had kinderen, maar Hanna niet. Elk jaar ging deze man vanuit zijn woonplaats naar Silo, om zich daar voor de HEER van de hemelse machten neer te buigen en Hem offers te brengen. Chofni en Pinechas, de twee zonen van Eli, waren daar priesters van de HEER. Wanneer Elkana zijn jaarlijkse offer bracht, gaf hij zijn vrouw Peninna en haar zonen en dochters een stuk van het offervlees. Maar het mooiste stuk gaf hij aan Hanna, want haar had hij lief, ook al hield de HEER haar moederschoot gesloten. Haar rivale kwetste haar dan diep, door haar te sarren omdat de HEER haar geen kinderen gaf. Zo ging het jaar in jaar uit. Elke keer als ze naar het heiligdom van de HEER gingen, treiterde Peninna Hanna zo erg dat ze begon te huilen en haar eten liet staan. Toen dat weer eens gebeurde, vroeg haar man Elkana: 'Waarom huil je, Hanna? Waarom eet je niet en waarom ben je zo bedroefd? Beteken ik niet meer voor je dan tien zonen?' Na de maaltijd stond Hanna op en ging naar het heiligdom van de HEER, waar de priester Eli op een bankje bij de ingang zat. Diepbedroefd bad Hanna tot de HEER. In tranen legde ze een gelofte af: 'HEER van de hemelse machten, ik smeed U, heb toch oog voor mijn ellende. Denk aan mij, uw dienaars, vergeet mij niet. Schenk mij een zoon, dan schenk ik hem voor zijn hele leven aan U: nooit zal zijn hoofd door een scheermes worden aangeraakt.' Toen Hanna zo lang aan het bidden was, begon Eli op haar mond te letten. Ze bad namelijk in stilte: haar lippen bewogen wel, maar haar stem was niet te horen. Daarom dacht Eli dat ze dronken was. Hij sprak haar aan en vroeg: 'Hoe lang gaat dit nog duren? Als u dronken bent, ga dan uw roes uitslapen!' 'U vergist u, heer,' antwoordde Hanna. 'Ik heb geen wijn of andere drank gedronken. Nee, ik ga gebukt onder een zwaar verdriet en stort mijn hart uit bij de HEER.'

Denk niet dat ik een slechte vrouw ben; ik heb zo lang gebeden omdat ik overstelpt ben door droefheid en ellende.' 'Ga dan in vrede,' antwoordde Eli. 'De God van Israël zal u geven waar u om hebt gevraagd.' 'Ik dank u dat u mij zo gunstig gezind bent,' zei Hanna, en ze ging terug naar haar familie. Haar gezicht was opgeklaard en ze at ook weer. De volgende morgen vroeg bogen ze zich neer voor de HEER, waarna ze zich op de terugreis begaven. Thuis in Rama sliep Elkana met zijn vrouw Hanna, en de HEER dacht aan haar. Binnen een jaar werd Hanna zwanger en baarde ze een zoon. Ze noemde hem Samuel, 'want,' verklaarde ze, 'ik heb hem aan de HEER gevraagd.'

Toen Elkana het jaar daarop weer met zijn familie op weg ging om de HEER zijn jaarlijkse offer te brengen, wilde hij de gelofte inlossen. Maar Hanna ging niet mee. Ze zei tegen haar man: 'Pas als het kind van de borst is, zal ik hem brengen. Dan zal hij voor de HEER verschijnen en daar voor altijd blijven.' Haar man Elkana antwoordde: 'Doe maar wat jij het beste vindt. Blijf thuis zolang je hem nog zelf voedt. Moge de HEER zijn belofte waarmaken.' Hanna bleef dus thuis en voedde haar zoon totdat ze hem van de borst nam. Zodra ze hem niet meer zelf voedde, nam ze hem mee naar Silo en bracht hem, zo jong als hij was, naar het heiligdom van de HEER. Ze had ook een driejarige stier bij zich, een efa meel en een zak wijn. Ze slachtten de stier en brachten de jongen naar Eli. Hanna zei: 'Neem me niet kwalijk, heer, zo waar u leeft, ik ben de vrouw die destijds hier bij u tot de HEER heeft gebeden. Om deze zoon heb ik gebeden, en de HEER heeft mij gegeven waar ik om heb gevraagd. Nu geef ik hem op mijn beurt aan de HEER, voor alle dagen die hem gegeven zijn.' Toen knielde de jongen daar voor de HEER,

Psalm 113: 1 en 2

1 Prijs, hal - le - lu - ja, prijs de Heer,
gij 's He-ren knech-ten, im-mer-meer
moet 's He-ren naam ge - ze-gend we - zen.
Van waar de zon in 't oos-ten straalt,
tot waar ze in 't wes-ten ne - der-daalt,
zij 's He-ren gro - te naam ge-pre - zen.

113:2 Ver boven aller volken trots
blinkt hemelhoog de glorie Gods.
Wie is als Hij, de Heer der heren?
Hij onze God, die troont zo hoog,
slaat op het diepste diep zijn oog.
Hemel en aarde moet Hem eren.

Schriftlezing: Romeinen 8: 22-26

Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. En zij niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn: de verlossing van ons sterfelijk bestaan. In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden.

En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten.

Lied 686: 3

3 De Geest die ons be-woont
ver-zucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet op - staan uit de dood.
Op - dat ons le-ven nooit
in weer en wind be-zwijkt,
kom Schep-per Geest, vol - tooi
wat Gij be - gon - nen zijt.

Prediking

Orgelspel: O Gott, du frommer Gott: Partita 5 – J.S. Bach

Lied 152: 1, 3, 4, 7 en 8

1 Mijn hart ver-heugt zich zeer
en roemt in God, de Heer.
Hij doet mij 't hoofd op - ste - ken.
Hij heeft mijn eer ge-red.
Ik kan vrij-moe-dig met
al wie mij hoon-de spre-ken.

152:3 Waartoe dat loos gepraat
van eigen hoge staat,
die trots van kloeke mannen!
De Heer die alles weet
beoordeelt lief en leed
en weegt der mensen plannen.

152:4 De boog valt uit de hand
van wie hem pochend spant
om ned'rigen te treffen.
Maar wie versaagde wordt
met nieuwe kracht omgord
en zal zich blij verheffen.

152:7 De Heer, zijn naam zij lof,
werpt levenden in 't stof,
doet doden weer herleven.
De trotsen slaat Hij neer.
Geringen wordt de eer
van edelen gegeven.

152:8 Het is de Heer die doodt
en die de donk're schoot
van 't graf weer kan ontsluiten.
Waar Hij het leven geeft,
die zelve waarlijk leeft,
daar is het niet te stuiten.

Gebeden

Collecte

De eerste collecte is bestemd voor Wilde ganzen.

De tweede collecte voor de eigen gemeente.

Bij de deur wordt gecollecteerd voor het jeugdwerk.

Orgelspel: *O Gott, du frommer Gott: Partita 6 en 7 – J.S. Bach*

Lied 864: 1, 4 en 5

1 Laat ons de Heer lof - zin - gen,
juich, al wie bij Hem hoort!
Hij zal met trouw om - rin - gen
wie steu - nen op zijn woord.
Al moet ge hier ook dra - gen
veel dui - ter - nis en dood,
gij hoeft niet te ver - sa - gen,
Hij redt uit al - - - le nood.

864:4 Daarom dan niet versagen,
maar moedig verder gaan!
De Heer doet redding dagen,
Hij trok uw lot zich aan.
Wie lijdt, – God zal het merken,
't is alles Hem bekend;
Hij zal zijn kinderen sterken
met woord en sacrament.

864:5 Daarom lof zij de Here,
in wie ons heil bestaat,
Hem die ons toe wou keren
zijn liefelijk gelaat.
Hij moge ons behoeden,
elkander toegewijd,
en schenke ons al 't goede
nu en in eeuwigheid.

Zegen, gezongen Amen

Orgelspel: O Gott, du frommer Gott: Partita 8 – J.S. Bach

Ontmoeting in Ons Centrum met koffie en thee